

[Anne Grete Holmsgård]

Jeg vil godt slå fast, at VS er imod denne lejeforhøjelse, og vi har derfor sammen med SF stillet ændringsforslag om, at bestemmelsen falder bort. Vi finder det ganske enkelt helt uanstændigt, at prisen for, at regeringen nu langt om længe har fået taget sig sammen til at binde de midler, lejerne indbetaler til vedligeholdelse, skal være en lejeforhøjelse. Bindningen kunne jo udmærket være foretaget uden den lejeforhøjelse. Jeg synes, det er et kedeligt eksempel på, at socialdemokratiet ligger underdrejet for de borgerlige.

Der skal derimod ikke herske nogen tvivl om, at vi naturligvis synes, det er udmærket, at de penge, lejerne indbetaler til vedligeholdelse, nu bindes, og at der langt om længe kommer en eller anden type kontrol med, hvad de anvendes til. Hidtil har det jo været sådan, at der ikke har været nogen kontrol, og ingen ved, om de er røget ned i foret på ejeren, eller hvor de er røget hen. Det er da også udmærket, at betingelserne for denne lejeforhøjelse er, at de kun kan anvendes, hvis man først anvender de midler, der allerede står på vedligeholdelseskontoen. Problemet er bare, at der faktisk ikke er nogen, der kan kontrollere, hvor meget der står på de vedligeholdelseskonti i forvejen, og derfor er det vanskeligt at sige, hvornår de konti er brugt op, og hvornår man kan gå over til at anvende de nye konti.

Vi finder det desuden temmelig uanstændigt at indføre et klagegebyr. De mennesker, det vil ramme, er først og fremmest de økonomisk dårligt stillede, der i mange tilfælde vil holde sig tilbage fra at klage, uanset om det er berettiget, og dermed vil bestemmelsen om et klagegebyr først og fremmest komme ejerne til gode. Når der er så mange klager, så er det ikke, fordi en række vanvittige beboere har fundet ud af, at det er mægtig morsomt at klage. Det skyldes, at der er mange ting at klage over, og at der foregår mange urimeligheder i den ældre boligmasse, hvor den eneste mulighed, lejerne har, er at klage. Vi mener ikke, at man skal fratage dem denne mulighed.

Med hensyn til ændringen af § 60, der drejer sig om mulighederne for, at Grundejernes Investeringsfond kan gå ind og genoprette en misvedligeholdt ejendom, finder vi, at den stramning, der er foretaget, absolut er til det bedre. Det sidste halve års erfaringer har vist, at selv om der på papiret eksis-

terede en mulighed for, at lejerne på denne måde kunne få genoprettet den ejendom, de bor i, uden om den ejer, der har misvedligeholdt den, så kan der ikke fremvises ét eneste eksempel på, at det faktisk er sket, til trods for at der ifølge boligministeriet selv indtil juli måned var rejst 21 eller 22 – jeg kan ikke huske det nøjagtige antal – sager på dette område.

Med hensyn til de af boligministeren stillede ændringsforslag kan vi støtte, at en lejer, der ikke har klaget over en for høj husleje inden den 1-årige frist, der eksisterer, alligevel har mulighed for at få nedsat sin fremtidige husleje, ligesom vi selvfølgelig kan støtte, at renterne fra den nye, bundne konto tilskrives kontoen, fremfor at de udbetales til ejeren. Det skulle give en lidt bedre sikring af, at midlerne faktisk anvendes til vedligeholdelse, hvilket der ikke var særlig stor garanti for, hvis ejeren faktisk kunne få 9 pct. om året af den vedligeholdelseskonto.

Med hensyn til spørgsmålet om tvangsadministration vil jeg sige, at det er et meget begrænset forslag. Det er blevet en lille smule bedre af, at boligministeren og forligspartierne er gået ind på, at det skal dække både de regulerede og de ikke-regulerede områder, men vi mener stadig væk, at det er utilstrækkeligt, og jeg mener, at det mildest talt er vild overdrivelse, når hr. Dræbye står og snakker om ekspropriation. Hvis man vil fortolke det, at man kan sætte en ejendom under administration, når ejeren groft overtræder lejeloven eller boligreguleringsloven, som ekspropriation, så er der vist efterhånden ikke ret mange grænser for, hvad man kan kalde ekspropriation.

Hr. Kalnæs har tidligere været inde på en nærmere gennemgang af de enkelte ændringsforslag, og jeg vil ikke gentage, hvad hr. Kalnæs allerede havde sagt heroppe, blot sige, at vi mener, at hvis loven overhovedet skal have nogen virkning, så er det nødvendigt med en opstramning. Ellers kan man se i øjnene, at den faktisk ikke vil få nogen effekt, fordi det tager så lang tid, inden den kan sættes i værk. Man kan ikke være sikker på, at Grundejernes Investeringsfond går ind og genopretter, og måske går de kun ind og genopretter én skade. To år efter kan lejerne gå i gang med at klage over den næste skade, og så kan de få sat en lille lap til på deres hus, mens resten af ejendommen forfalder.